

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 104/2013
18.09.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.К., због кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.К. – адвоката Д.Ж., подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 387/12 од 05.06.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4506/12 од 23.08.2012. године, у седници већа одржаној дана 18. септембра 2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.К. – адвоката Д.Ж., подигнут против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 387/12 од 05.06.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4506/12 од 23.08.2012. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 387/12 од 05.06.2012. године, окривљени Ј.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чл.64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 3.000,00 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у корист буџетских средстава суда у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећена ХАА б. Б. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 4506/12 од 23.08.2012. године, којом је уважена жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву, првостепена пресуда је преиначена само у погледу кривичне санкције, тако што је окривљеном Ј.К. због кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. КЗ изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од пет година од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је жалба браниоца

окривљеног – адвоката Д.Ж. одбијена као неоснована, и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости подигао је бранилац окривљеног Ј.К. – адвокат Д.Ж., због повреде кривичног закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је пресудама Основног суда у Ваљеу К 387/12 од 05.06.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4506 од 23.08.2012. године повређен закон на штету окривљеног, те да се ове пресуде укину.

Испитујући дозвољеност поднетог захтева, Врховни касациони суд је оценио да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.К. – адвоката Д.Ж., недозвољен.

Одредбом члана 419. ЗКП, прописано је да против правноснажних одлука и против судског поступка који је претходио тим правноснажним одлукама, надлежни јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости, ако је повређен закон.

Одредбом члана 421. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости подиже јавни тужилац одређен законом, дакле Републички јавни тужилац, сходно одредби члана 29. став 1. и став 3. Закона о јавном тужилаштву.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, из којих јасно произлази да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости припада искључиво јавном тужиоцу као државном органу, те да ниједном одредбом важећих прописа овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости није дато другим процесним субјектима (осим у поступцима по захтеву јавног тужилаштва посебне надлежности), то је Врховни касациони суд оценио да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.К. – адвоката Д.Ж., подигнут против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеу К 387/12 од 05.06.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4506 од 23.08.2012. године - недозвољен, обзиром да је поднет од стране неовлашћеног лица.

Други процесни субјекти у кривичном поступку имају могућност само да надлежном јавном тужиоцу поднесу иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости, на основу које надлежни јавни тужилац одлучује да ли има места подизању захтева за заштиту законитости или не. Ову могућност је, према стању у списима, бранилац окривљеног Ј.К. и искористио, обзиром да је дописом Ктз број 871/12 од 17.06.2013. године обавештен од стране Републичког јавног тужилаштва да поводом његове иницијативе од 20.10.2012. године није подигнут захтев за заштиту законитости против напред наведених правноснажних пресуда, јер Републички јавни тужилац није нашао да је овим судским одлукама учињена повреда закона.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.К. – адвоката Д.Ж., одбачен је као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредаба чл.419. и 421. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записаничар – саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**